

Usko Jeesukseen, niin pelastut Ap.t. 16:11-40

11. Niin siis lähdimme Trooaksesta, purjehdimme suoraan Samothrakeen ja seuraavana päivänä Neapoliiseen

12. ja sieltä Filippiin, joka on huomattavin kaupunki siinä osassa Makedoniaa, roomalainen siirtokunta. Siinä kaupungissa viivymme muutamia päiviä.

13. Sapatinpäivänä menimme kaupungin portin ulkopuolelle joen rantaan, jossa arvelimme olevan rukouspaikan. Istuuduimme ja puhuimme sinne kokoontuneille naisille.

14. Kuuntelemassa oli myös eräs Lyydia-niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkäävä nainen. **Herra avasi hänen sydämensä** ottamaan vastaan sen, mitä Paavali puhui.

15. Kun **hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu**, hän pyysi meitä: "Jos pidätte minua Herraan uskovana, tulkaa kotiini ja jääkää luokseni." Hän suorastaan vaati meitä.

16. Mennessämme jälleen rukouspaikkaan tapahtui, että meitä vastaan tuli **orjatyttö**, jossa oli **tietäjähengi** ja joka ennustamisellaan hankki isännilleen runsaasti tuloja.

17. Hän seurasi Paavalia ja meitä muita ja huusi: "Nämä miehet ovat **korkeimman Jumalan palvelijoita**, jotka julistavat teille **pelastuksen tien**."

18. Tätä hän teki monta päivää. Siitä **kiusaantuneena Paavali** kääntyi ja **sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä!"** Ja se lähti samalla hetkellä.

19. Mutta kun hänen isäntänsä huomasivat, että heiltä oli kadonnut tulojen toivo, he ottivat Paavalin ja Silaksen kiinni ja raahasivat heidät torille viranomaisten eteen.

20. Vietyään heidät päälliköiden eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät kaupunkimme rauhaa. He ovat juutalaisia

21. ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska olemme roomalaisia."

22. Kansakin nousi heitä vastaan, ja päälliköt repivät heiltä vaatteet ja käskivät **ruoskia** heitä.

23. Kun heidät oli perin pohjin piesty, heidät heitettiin **vankilaan**. Vanginvartijan käskettiin vartioida heitä tarkasti,

24. ja sellaisen käskyn saatuaan hän heitti heidät sisimpään vankityrmään ja varmuudeksi pani heidät **jalkapuhun**.

25. Keskiyön aikaan **Paavali ja Silas rukoilivat ja lauloivat ylistystä Jumalalle**, ja vangit kuuntelivat heitä.

26. Yhtäkkiä tuli ankara maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkäyivät. Samassa auke-sivat kaikki ovet ja kaikkien kahleet irtosivat.

27. Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovet avoimina, hän veti miekkansa esiin ja aikoi surmata itsensä, koska luuli vankien karanneen.

28. Mutta Paavali huusi kovalla äänellä: "**Älä tee itsellesi mitään paha!** Me kaikki olemme täällä."

29. Vartija pyysi valoa, ryntäsi sisään ja heittäytyi vavisten Paavalin ja Silaksen eteen.

30. Hän vei heidät ulos ja sanoi: "**Herrat, mitä minun pitää tehdä, että pelastuisin?**"

31. He vastasivat: "**Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi.**"

32. Ja he puhuivat Jumalan sanaa hänelle ja kaikille, jotka olivat hänen kodissaan.

33. Hän otti heidät mukaansa samalla yön tunnilla ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja kaikki hänen omaisensa **kastettiin heti**.

34. Sitten hän vei heidät kotiinsa, tarjosi heille aterian ja **riemuitsi** siitä, että hän oli koko perheensä kanssa tullut **Jumalaan uskovaksi**.

35. Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: "Päästä ne miehet vapaaksi."

36. Vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille sanoen: "Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä vapaaksi. Lähtekää siis nyt ja menkää rauhassa."

37. Mutta Paavali sanoi oikeudenpalvelijoille: "He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet meitä, jotka olemme **Rooman kansalaisia**, ja ovat heittäneet meidät vankilaan. Nytkö he salaa ajaisivat meidät tiehemme! Ei, tulkoot itse ja viekööt meidät ulos!"

38. Oikeudenpalvelijat kertoivat tämän päälliköille, ja nämä pelästyivät kuullessaan miesten olevan roomalaisia.

39. Päälliköt tulivat suostuttelemaan heitä, veivät heidät ulos ja pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista.

40. Niin he lähtivät vankilasta ja menivät Lyydian luo. Tavattuään veljet he rohkaisivat heitä ja lähtivät pois.

Millainen on evankeliumin voima?

Kuinka pitkään ja perusteellisesti ihmisen on kuultava evankeliumia voidakseen uskoa sen, tulla kastetuksi ja siis päästä osalliseksi pelastuksesta? Itse tunnen muutamia japanilaisia, jotka eivät koskaan aikaisemmin olleet kuulleet evankeliumia, mutta elämänsä ensimmäisessä evankelioimiskokouksessa kuuluivat pelastuksen sanoman ja uskoivat sen ja pelastuivat. Toisaalta tunnen niitä, joilta kesti yli 30 vuotta evankeliumin äärellä, ennen kuin he uskoivat. Evankeliumilla on voima pelastaa ihmisiä myös tänään. Mutta evankeliumin julistajille se ei välttämättä tarkoita helppoa tietä. Tämän päivän jaksomme rohkaisee meitä luottamaan Jumalan sanan voimaan vastustuksenkin keskellä.

Johdatettu mutta vaikeuksiin

Paavali oli saanut näyssä selkeän johdatuksen mennä julistamaan evankeliumia Eurooppaan. Jumalan johdatuksessa kulkeminen ei taannut helppoa tietä. Heti alussa Filippissä häntä odottivat ruoskaniskut ja vankila. Jatko ei ollut sen helpompaa. Mutta juuri sellaisissa olosuhteissa evankeliumin pelastava voima tuli näkyviin.

Paavalin lähetystrategia (12)

Filippi oli roomalainen siirtokunta. Lähetystyössään Paavali perusti seurakuntia strategisiin keskuksiin, joista tiet kulkivat eri suuntiin. Hänellä oli näky valtakunnan etenemisestä ja siksi hän näki, miten tärkeitä olisi saavuttaa suuret keskuksat Kristukselle. Eivät vain ne itse tarvitseet evankeliumia, vaan myös niistä käsin saavutettaisiin myös ympäröivät alueet.

Paavali saapui Filippiin noin 20 vuotta ensimmäisen helluntain jälkeen. Luukkaan, Timoteuksen ja Silaan kanssa hän lepäsi muutamia päiviä ja valmistautui rukouksessa työhön. Sitten sapattina he lähtivät etsimään juutalaisten rukouspaikkaa.

Purppurakauppias Lydia (13–14)

Paavali löysi rukouspaikalta vain muutamia naisia. He tunnustivat tarvitsevansa yhteyttä Jumalaan ja kokoontuivat yhteen rukoilemaan Jumalaa tässä epäjumalien kyllästävässä kaupungissa. Ensimmäisenä ihminen, jonka Paavali sai johtaa Herran luo, oli Aasian puolelta Tyatirasta kotoisin oleva maahanmuuttaja, purppurakauppias Lydia. Jumala yllättää meidät aina, kun hän aloittaa jotain oikein suurta niin kuin tässä Euroopan valloituksen. Ensimmäinen sillanpääasema Jumalan sotajoukoille oli Aasiasta tulleen juutalaisen naisen sydän.

Paavali naisten keskellä

Paavali puhui tässä pienessä kokouksessa naisille, sillä yhtään miestä ei ollut paikalla. Paavalin ajattelutapa oli muuttunut perusteellisesti niistä ajoista, kun hän muiden fariseusten kanssa oli päivittäin rukoillut: "Jumala, minä kiitän sinua, että en ole pakana enkä orja enkä nainen." Joitakin aikoja Filippiin tulonsa jälkeen hän kirjoitti: *"Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi."* (Gal.3:28) Evankeliumi oli muuttanut hänen ajattelutapansa ja asenteensa. Naisten vähättely oli muuttunut kunnioitukseksi.

Nainen Jumalan ajatuksissa (14–15)

Herra avasi Lydian sydämen, kosketti hänen sydäntänsä, niin että hän otti kuulemansa Sanan vastaan ja oli sille kuuliainen. Hän ja hänen koko perheensä kastet-

tiin. Yhden naisen sydän suuressa kaupungissa on riittävä sillanpääasema Jumalan pelastavalle "hyökkäykselle" kaupunkiin. Kun yksi sydän antautuu kokonaan Herralle, Herra voi siitä käsin lähteä voittamaan monia. Herra synnytti Lyydian uudesti ja vuodatti hänen sydämeensä Pyhän Henkensä rakkauden. Tämä ilmeni heti hyvin käytännöllisellä tavalla. Lydia halusi osoittaa vieraanvaraisuutta Paavalia ja hänen työryhmäänsä kohtaan kutsumalla heidät kotiinsa majoittumaan. Meidätkin on pelastettu palvelemaan toisia.

Uuden työn alussa yhden naisen sydämen voittaminen Herralle ei ehkä näytä kovin suurelta voitolta, mutta seuraavat kaksi jaetta Paavalin myöhemmästä kirjeestä Filippiin kertovat, mitä Lyydian pelastumisesta seurasi: *"Kiitän Jumalaani aina kun muistan teitä, aina kun rukoilen teidän kaikkien puolesta. Rukoillessani iloitsen siitä, että olette alusta alkaen olleet ja yhä olette mukana evankeliumin levitystyössä."* (Fil. 1:3) Evankeliumin ensi päivä oli, kun Herra avasi Lyydian sydämen.

Tämän ensimmäisen päivän jälkeen kaupunkiin syntyi pelastuneiden yhteys, seurakunta, jota Paavali piti oman työnsä suurimpana ilona, niin jopa sen kruununa. Filippiin muodostui seurakunta, joka oli erittäin tietoinen tehtävästään koko Makedonian ja jopa Kreikan muidenkin maakuntien evankelioimisessa. Lyydian pelastumisessa ei ollut mitään dramaattista. Pikemminkin sen seurauksena osoitettu rakkaus oli hyvin kodikkaan tuntuista, mutta sen merkitys oli suunnattoman suuri.

Pimeyden ja valon törmäys

Jo ensimmäisellä lähetysmatkalla Kyproksen Pafoksessa Paavali oli joutunut törmäyskurssille noituuden eli shamanistis–maagisen uskonnollisuuden kanssa. (13:7–12) Filippiissä ja myöhemmin Efesoksessa (19:13–20) evankeliumi joutui murttamaan voimakkaat pimeyden varustukset. Tämän ajan länsimaiselle raamatunlukijalle puhe riivaajista eli pahoista hengistä ja pimeyden voimista ei ole itsestään selvää niin kuin monissa aasialaisissa ja afrikkalaisissa kulttuureissa.

Riivatun oireryhmiä

Uusi Testamentti puhuu paljon riivaajista ja pimeyden henkivalloista. Vuosisatamme tietoisuuden vaikutus on tuntunut jopa raamatullisessakin kristillisyydessä niin, että riivaajat on pyritty selittämään pois. Riivattuja on pidetty psyykkisesti sairaina. Evankeliumien lukeminen osoittaa kyllä, että demonin eli pahan hengen valtaan joutuneen psyyke saattaa romahtaa. Näin riivattu voi kärsiä myös psyykkisistä sairauksista, ja niiden oireista. Valtaosa psyykkisistä sairauksista johtuu kuitenkin muusta kuin riivauksesta.

Riivauksessa esiintyy muitakin oireryhmiä. Joillakin riivaus ilmenee kaatumataudin, joillakin kuurouden, tai muun fyysisen sairauden oireilla. Riivaus voi yhtä hyvin ilmetä shamanistisina kykyinä, kuten esimerkiksi ennustamisena, henkiparantamisena tai selvänäkemisenä. Riivauksessa on kysymys siitä, että pimeyden enkeli, demoni, ottaa ihmisen asunnokseen, hallitsee häntä ja pyrkii viime kädessä tuhoamaan hänet.

Uskonnollisuuden voima

Shamanistis–maaginen uskonnollisuus on kaikkien alkukantaisten uskontojen mutta myös maailmanuskontojen varsinainen voiman lähde. Raamattu osoittaa, että uhrautensa ja palvoessaan jumaliaan, ei–kristityt eivät suinkaan palvo sitä, mitä kuvitte-

levat palvovansa, eli vainajahenkiä, jumalia, luonnonhenkiä, Allahia, buddhia, vaan riivaajahenkiä eli demoneja. (1.Kor. 10:20) Heidän uskonnollisuutensa ei perustu vain taikauskoiseen tietämättömyyteen. Heillä on näyttöä rukoustensa vaikutuksesta. He saavat kokea yliluonnollista paranemista. He saavat ennustuksia, jotka pitävät paikkansa. Heillä on voimakkaita uskonnollisia kokemuksia, joita ei voi selittää vain itesesuggestion ja muiden psykologisten lainalaisuuksien puitteissa. Tämä koskee myös uususkonnollisuutta, joka kukoistaa tänään Suomessa.

Ei-kristillisten uskontojen taustalla on voimakas ja sitova todellisuus, mutta kyse on sielunvihollisen ja pimeyden valtojen toiminnasta. Niiden toimintaperiaatteena on valheen keinoin saada ihmiset valtaansa ja kuvittelemaan, että ihminen itse hallitsee näitä voimia ja pääsee keinoinensa viime kädessä kaiken hallitsijaksi jopa itse jumalaksi.

Henkien erottaminen

Kun aitoon kristinuskoon kuuluu Pyhän Hengen armolahjoja ja voimavaikutuksia, sairaiden parantamista ja Raamattua soveltavaa profetiaa, pimeyden vallat pyrkivät luomaan valheellisia vastineita Jumalan Hengen työlle. Näin ne pyrkivät eksyttämään vilpittömiä totuuden etsijöitäkin. Riivaajat voivat lähestyä kuin valkeuden enkelit. Siksi Pyhä Henki on antanut seurakunnalle erityisen henkien erottamisen armolahjan. Sen avulla väärä voidaan erottaa oikeasta. Shamanismi voi pahimmillaan pukeutua myös kristilliseen kaapuun.

Tietäjähengi ja Paavali (16–18)

Paavali joutui Filippissä kiusalliseen tilanteeseen. Eräs orjatar, jossa asui tietäjähengi eli siis riivaaja, alkoi seurata häntä ja Silasta huutaen: *"Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita ja osoittavat teille pelastuksen tien!"* (17) Kun tämä toistui useamman päivän, Paavali vaivaantui, ja sanoi lopuksi: *"Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinua: lähde hänestä!"* (18) Tyttö vapautui ja menetti samalla kykynsä ennustaa. Sen seurauksena taas Paavali ja Silas joutuivat ruoskittaviksi ja vankilaan.

Tapahtuma kertoo, miten lähetystyö alussa aivan niin kuin tänäänkin joutuu kohtaamaan riivaajien sitomia ihmisiä. Jeesuksen nimessä riivaajien on pakko poistua ja ihmiset pääsevät vapaaksi. Se, mitä tämä tietäjähengi puhui, oli itsessään aivan totta. Paavali ja Silas olivat korkeimman Jumalan palvelijoita ja julistivat pelastuksen tietä. Kuitenkin sanat sisälsivät mitä salakavalimman sielunvihollisen juonen. Riivaaja pyrki säilyttämään oman vaikutusvaltansa Filippissä asettumalla "totuuden puolelle". Tietäjähengi tiesi, että se olisi Pyhän Hengen voimavaikutuksen edessä avuton, mutta juuri siksi se hetkeksi naamioitui toimimaan kuin itse Pyhä Henki.

Pimeydestä lähtevä totuus vie valheen verkkoon (17)

Vuosisatainen tuhoisa valhe kuuluu: "Totuus voittaa riippumatta siitä, kuka sen lausuu." Apostoli kieltäytyi ottamasta demonin todistusta vastaan. Jeesuskin käski riivaajien vaieta, kun ne tunnistivat hänet Jumalan Pojaksi. Jumala ei halua totuuden todistajiksi muita kuin niitä, jotka ovat itse Totuuden Hengestä syntyneitä, sillä muiden pohjimmaisena motiivina on tuhota ja vääristää. Jos suostut pimeyden kanssa yhteistyöhön, ennemmin tai myöhemmin pimeys ottaa totuuden kuristavaan otteeseensa ja tukahduttaa sen. Sillä tavoin on syntynyt lukemattomia kuolettavia harhapoljeja.

Jumalan tekeminen suhteelliseksi (17)

Tietäjähengen julistukseen sisältyi toinenkin valhe. Tunnustus, että Paavali ja Silas olivat korkeimman Jumalan palvelijoita, jätti tilaa myös alempien jumalien olemassaololle. Se teki suhteelliseksi ehdottoman ja ainoan elävän Jumalan. Näin alempaa jumaluuden astetta muka edustaen henki pyrki varmistamaan alempien jumalten eli todellisuudessa demonien valta-aseman kansan keskuudessa.

Totuus valheen valtaan (17)

Tunnustaessaan Paavalin ja Silaan pelastuksen tien julistajiksi tietäjähengi halusi osoittaa, että itse asiassa sekin tiesi pelastuksen tien. Paavalialla ja Silastalla sai toki käydä kuuntelemassa, mutta heillähän oli jo entuudestaan jumalalliset voimat käytössään.

Näin sielunvihollisen julistamat "totuudet" niin shamanismissa kuin maailmanuskonnoissakin, muodostavat sen strategian pitää ihmiset valheen vallassa. Raamattu puhuu lopunajan eräänä tunnusmerkkinä sitä, että *"totuus pidetään valheen vallassa"*. Itsessään valheellisten opetusjärjestelmien, uskontojen ja filosofioiden sisään nie-laistaan kristillinen totuus niin, että se menettää kokonaan alkuperäisen sisältönsä.

Hengen ulosajaminen (18)

Paavali kiusaantui orjattaren useita päiviä jatkuneesta "todistamisesta" ja ajoi hengen lopulta ulos. Hän halusi, että orjatar pääsisi vapaaksi voidakseen myös tulla pelastuksesta osalliseksi. Pelkkä riivaajasta vapautuminen, yhtä vähän kuin sairaudesta parantuminenkaan ei kuitenkaan vielä takaa pelastusta. Jeesuksen toiminnastakin näemme, etteivät läheskään kaikki vapautetut tai parantuneet halunneet tehdä synneistään parannusta ja uskoa evankeliumiin.

Paavali halusi myös osoittaa, että Jumalan totuus ei tarvitse tuekseen pimeyden valtojen hyväksyntää. Totuus ja valhe eivät saa tehdä koskaan liittoa. Lisäksi hän halusi osoittaa, että Jeesus Kristus on väkevämpi kuin pimeyden voimat.

Jeesus-nimi ei ole taikasana

Miksi Paavali ei sitten ajanut riivaajaa ulos heti ensitapaamisella vaan vasta useiden päivien kuluttua? Luulen, että Paavali ei aiemmin kyennyt tekemään sitä. Riivaajan ulosajaminen työstä oli Jeesuksen Kristuksen vapaa eli suvereeni työ Paavalin kautta. Paavali ei itse voinut sanella Herralle sitä, milloin hänen Henkensä tekisi työnsä.

Jeesus-nimi ei ole jonkinlainen taikasana, jota hokemalla saamme tahtomme läpi. Jeesus-nimi ei ollut Paavalin käytössä, vaan Paavali oli Jeesuksen käytössä. Kristittyjen keskuudessakin usein ikävä kyllä käytetään Herran nimeä kuin taikasanaa. Sellaisessa on kysymys toiminnasta, joka ei pohjimmiltaan eroa yllä kuvaamastamme pakanoiden rukouksesta.

Valhe ja väkivalta (19–24)

Niin pian kuin sielunvihollinen näki, että Paavali ei ollut valmis liittoutumaan sen kanssa, eikä lähtemään kompromissin tielle, se turvautui toiseen ja aivan päinvas-taiseen menetelmään. Se pyrki nyt väkivalloin raivaamaan Paavalin ja Silaan pois

tieltään. Sielunvihollinen toistaa jatkuvasti näitä kahta menettelytapaa. Se pyrkii joko liittämään valhetta totuuteen tai tukahduttamaan totuuden väkivalloin.

Rahanhimo ja uskonnollisuus (19)

Tietäjähengen ulosajaminen aiheutti kovan hämmingin kaupungissa. Kun orjatar ei enää kyennyt ennustamaan, hänen isäntänsä menettivät tulonlähteen ja nousivat väkivaltaan Paavalia ja Silasta vastaan. Sielunvihollinen liittyi isäntien rahanhimoon ja sai sitä kautta heidät raivon valtaan ja väkivaltaan evankeliumin julistajia kohtaan.

Monissa ei-kristillisissä kulttuureissa ja uskonnoissa shamanismia on käytetty ja käytetään taloudellisen, uskonnollisen ja poliittisen vaikutusvallan välineenä. Rahanhimo – kaiken pahan juuri – on aina ollut eräs tyypillinen shamanistisen uskonnollisuuden liittolainen.

Ylistys kumpusi Herran läsnäolosta (25)

Paavali ja Silas joutuivat ruoskittaviksi ja lopulta vankilaan. Syvimmiltään sielunvihollinen kärsii tappion silloin, kun kristitty vangitaan. Risti on Kristuksen seuraajalle kruunauspaikka. Kun sielunvihollinen ja maailma liittävät voimansa vainotakseen kristittyä, ne panevatkin hänet Jumalan voiman valtaistuimelle.

"Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja laulaen ylistivät Jumalaa." (25)

Todellinen kristillinen rukous on Herran itsensä tuntemista ja hänen läsnäolonsa todellisuutta. Kipurien keskellä Herra itse oli Paavalille ja Silakselle niin valtavaa todellisuutta, että he eivät voineet olla ylistämättä häntä. Sen kuulleet muut vangit ja lopulta vanginvartijakin kohtasivat Vapahtajan.

Kaksi vangittua miestä lauloivat ja ylistivät Jumalaa. Todistustyö tapahtuu aina Jumalan edessä ja Jumalaa varten ja suhteessa häneen. He olivat vankilan sisimmässä osassa jalkapuussa. Heidä oli sitä ennen julkisesti hakattu, lyöty ja ruoskittu. Saatamme kuvitella, miten viiltävä oli heidän kipunsa rikkihakatussa ruumiissa. Jalkapuussa he eivät päässeet millään tavalla helpottamaan oloaan ja tuskiaan. Kuitenkaan heidän lauluunsa ja ylistykseensä ei sisältänyt vihjettäkään siitä, että he olisivat valittaneet tuskiaan Jumalalle tai pyytäneet niistä vapautusta. Heidän hengellinen ilonsa ja riemunsa Herran läsnäolosta ylitti hirvittävät kivut, jota he koko ajan ruumiissaan tunsivat.

Muut vangit kuuntelivat tarkkaavaisesti heidän lauluun. Se jatkui ja jatkui aina siihen asti, kunnes maanjäristys tuli ja avasi vankilan ovet ja irrotti vankien kahleet.

Kristuksen voima antaa hänen omalleen voimaa voittaa katkerat olosuhteet, ja ylistää niiden keskellä Jumalaa. Paavali ja Silas olivat ilmeisen vääryyden uhreja. Mutta he eivät laulaneet heitä pian kohtaavasta vapautuksesta vaan täydellisestä tyytyväisyydestä ja onnesta, joka heillä oli tuskista ja vankeudesta huolimatta. Kuka tahansa kykenee laulamaan, kun vankilan ovet avautuvat ja vapaus koittaa. Mutta elävän kristityn sielu laulaa ja ylistää vankilan sisällä. Heidän tyytyväisyytensä salaisuus oli heidän täydessä ja katkeamattomassa yhteydessään Jumalan kanssa. Jumala itse kuunteli heidän ylistystään. Se oli ihanaa musiikkia hänen korvissaan.

"Herra asuu kansansa ylistysten keskellä." Herran läsnäolon kokeminen on kristityn kokemuksista ihanin. Ihmiset voivat sulkea hänet vankilaan, mutta kukaan ei voi sul-

kea häntä pois Jumalan yhteydestä. Siksi Paavali ei vankilakirjeissään kuvannut itseään juutalaisten tai roomalaisten vangiksi vaan Jeesuksen Kristuksen vangiksi. Tietoisuus katkeamattomasta yhteydestä Herraan oli Paavalin ja Silaksen laulun aihe.

Herra vapauttaa (26)

Herra ei ainoastaan kykene antamaan omilleen voimaa voittaa katkerien olosuhteiden tuomaa tuskaa, vaan hänellä on myös valta milloin tahansa vapauttaa omansa, kun hän näkee sen palvelevan omia päämääriään. Maanjäristys oli tällä kertaa hänen tapansa vapauttaa Paavali ja Silas. Vankila ei kyennyt pitämään heitä.

Tunteettoman vartijan paniikki (27–34)

Paavali ja Silas todistivat vanginvartijalle. Vartija oli osoittanut mitä suurinta julmuutta ja tunteettomuutta heitä kohtaan. Hän oli pannut heidät aivan tarpeettomasti jalkapuuhan lisätäkseen heidän tuskiaan. Hän ei piitannut toisten kivuista, vaan jätti heidät ja meni nukkumaan. Tarvittiin maanjäristys herättämään hänet unesta. Se sai hänet paniikin valtaan. Vartijassa oli tietty määrä raakaa sankarihenkeä. Hän oli valmis mieluummin tekemään itsemurhan kuin saamaan kuolemantuomion siitä, että oli päästänyt vangit karkaamaan – niin kuin hän luuli. Mutta juuri silloin pimeän vankilan holvien sisältä kaikui huuto: *"Älä tee itsellesi mitään! Me olemme kaikki täällä."* (28) Jokaisen itsemurhaa hautovan ihmisen pitäisi saada kuulla sama viesti.

Paavalin rakkaus räökkääjäänsä kohtaan (29,30)

Vartijan asenne muuttui kerta heitolla. Hän sanoi nyt: *"Herrat! Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin?"* (30)

Vartija tunnusti Paavalin ja Silaksen itsensä yläpuolella oleviksi "herroiksi". Hänen kysymyksensä ei tarkoittanut vielä, mitä hänen pitäisi tehdä pelastuakseen iankaikkiseen elämään – vasta Paavalin vastauksen ja opetuksen myötä hän tajusi syvimmän tarpeensa, joka oli pelastuminen synnin, kuoleman ja sielunvihollisen vallasta.

Yllätyksekseen vartija tajusi räökkäämänsä vangin huolehtivan hänen hyvinvoinnistaan. Paavali kielsi häntä tekemästä itselleen pahaa, koska kaikki vangit olivat edelleen vankilassa. Muita vankeja paikalla eivät tosin enää pitäneet muurit tai kahleet, vaan Paavalin ja Silaksen laulu, ja sen ihmeellinen sisältö Jeesus Kristus.

Usko Jeesukseen pelastaa (31)

Vartija ei tiennyt, mitä hänen olisi seuraavaksi tehtävä. Siksi hän nyt kysyi pelastusta ja apua elämäntilanteeseensa. Paavalin vastauksessa loisti evankeliumin valo: *"Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi."* (31)

Vartija ei sitä vielä ymmärtänyt, mutta kohta kun Paavali sai kaikessa rauhassa opettaa ja selittää asiaa, hänen sydämensä avautui valolle.

Vartija oli kutsunut Paavalia ja Silasta "herroiksi". Mutta Paavali kehotti häntä uskomaan Herraan Jeesukseen Kristukseen, joka yksin voi olla elämämme Herra ja hallitsija. Vartijan pyynnön pelastua oli herättänyt pelko ja halu vapautua kohtaamastaan vaikeudesta. Paavali vastaus oli, että uskomalla Herraan Jeesukseen hän ei pelastuisi vain tästä elämän tilanteesta, vaan kaikista elämän vaikeuksista ja kriiseistä aina iankaikkiseen elämään asti.

Sanan julistus ja opetus (32–34)

Sitten Paavali ja Silas alkoivat juurta jaksaen opettaa Jumalan sanaa hänelle ja hänen perhekunnalleen. Tämä maailma ei näe aihetta raakojen ihmisten sivistämiseen, koska sivistys ei heihin kuitenkaan tehoa. Jumalan kansa on kutsuttu opettamaan heitä, sillä evankeliumin voima kykenee sulattamaan raaimmankin sydämen. Aina kun kuultu evankeliumi uskotaan, ja kasteessa sitoudutaan Jeesuksen kärsimiseen ja ylösnousemukseen, rakkaus ja palvelualltius täyttävät sydämen. Vartija vei Paavalin ja Silaksen tyrmän yläpuolella sijaitsevaan asuntoonsa, pesi heidän haavansa, ja aterioi heidän kanssaan riemuiten pelastuksesta.

Pelastunut vanginvartija antautui Jumalan käyttöön. Tämänkaltainen on Jumalan armon evankeliumin ihmettä. Mies oli muutamia tunteja aikaisemmin tuottanut vangeilleen lisätuskaa ja tunteettomasti mennyt nukkumaan, mutta nyt hän palveli rakkaudessa samoja vankeja, hoiti heidän haavansa ja ruokki heidät. Sitä ei tehnyt maanjäristys. Sen sai aikaan kärsivällinen evankeliumin opetus. Se synnytti uskon Jeesukseen Kristukseen. Jumalan elämä valloitti tämän sielun ja Jumalan rakkaus alkoi vaikuttaa hänen kauttaan.

Paavali ei tyytynyt opettamaan vain vartijaa, vaan myös koko hänen huonekuntaansa. Koko perhe kastettiin ja pääsi osalliseksi pelastuksen riemusta. Lähetystyön ei tule kohdistua vain yksilöihin vaan aina myös koteihin ja yhteisöihin, joihin yksilöt kuuluvat.

Yli yön mietittyä (35,36)

Seuraavan aamuna kaupungin hallitusmiehet lähettivät vankilaan sanan, että Paavali ja Silas tuli päästää vapaaksi. Yksi yö kykenee kummasti muuttamaan ihmisen näkemyksiä asioihin. Hallitusmiesten käsky *"Päästä ne miehet vapaaksi"* piti edelleen sisällään aimo annoksen halveksuntaa. Mutta miten Paavali ja Silas nyt menettelevät? Sanoivatko he, etteivät he olleet kiinnostuneita saamaan oikeudenmukaista kohtelua täällä ajassa, koska heidän kansalaisuutensa oli taivaassa? Sanoivatko he, ettei heidän kuulunut vastustaa vääryyttä? Lähtivätkö he kaikessa hiljaisuudessa pois? Ei, sillä niin he eivät olleet Kristusta oppineet tuntemaan.

Päinvastoin taivaan kansalaisuus teki heille myös maallisen Rooman kansalaisuuden pyhäksi asiaksi. He kieltäytyivät päästämästä lakia rikkoneita hallitusmiehiä vastuustaan. Hallitusmiesten anteeksipyyntönsä tuli olla yhtä julkinen kuin heidän väärydentekonsakin.

Keisarin annettava kristityille mitä heille kuuluu (40)

Paavali ei vaatinut julkista anteeksipyyntöä oman arvonsa ja omien henkilökohtaisten oikeuksiensa loukkaamisen vuoksi. Filippiin syntyneen pienen seurakunnan vuoksi hän halusi kiinnittää julkisen huomion tapahtuneeseen vääryyteen. Jos kristitty antaa keisarille, mitä keisarille kuuluu, niin myös keisarin tulee antaa kristitylle, mitä kristitylle kuuluu, eli totuudellisen ja oikeudenmukaisen kohtelun.

Euroopan vapaus

Lähetystyön historia Euroopassa ei siis alkanut kovin rauhallisissa merkeissä. Jatkokin on vuosisatojen saatossa ollut varsin myrskyisä. Todellinen vapaus Euroopassa on toteutunut vain siinä määrin, kuin se on ollut valmis vaeltamaan evankeliumin

valossa, ja ottanut vastaan Sanan, joka vanginvartijalle julistettiin: *"Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä...pelastut."* Mutta silloinkin, kun päivä on vaihtunut vankiloitten ja keskitysleirien pimeyteen, Herran pelastettu kansa on voinut laulaa ylistyslaulua synnin ja kuoleman ja sielunvihollisen voittajalle.

Esimerkki nopeasta pelastumisesta – Keiko Tominagan todistus

Marraskuussa minulla oli leikkaus. Toipilasaikana seuraavan vuoden helmikuun 22. päivänä rouva Mizutanin kutsumana tulin ensi kertaa elämässäni kirkkoon. Sananlaskut 18:14 sanoo: *"Miehekäs mieli kestää sairauden, mutta kuka voi kestää, jos mieli on murtunut?"* Tilani oli aivan tuon Raamatun lauseen mukainen. Kohtasin lämpimän ja ystävällisen ilmapiirin, jossa tutkittiin Raamattua ja puhuttiin innokkaasti Kristuksesta, rukoiltiin ja kiitettiin Häntä. Hämmästyin, että kiireisessä ajassamme olla sellainen paikka ja koin sen virkistävänä. Sitten maaliskuun 9. päivän iltana Jumala tuli elämään. Hän osoitti, että tähänastisella elämälläni oli merkitys, kaikki oli tapahtunut Jumalan suunnitelman sisällä. Hän vapautti minut kaikenlaisista huolista ja ajatuksista, jotka olivat painaneet minua. Koin kohdanneeni todellisen Isäni.

Siinä silmänräpäyksessä päätin ottaa kasteen. Koin syntyneeni uudesti, koska tajusin, että Pyhä Henki vaikuttaa ja Jumala toimii koettavalla tavalla tässä maailmassa. Tunsin konkreettisesti, että Jeesus oli minun kanssani. Aivan lapsuudesta asti olen ollut herkkä tajuaamaan, mikä tuo todellista onnea. Raha, tavata eikä mukaan ajallinen kyennyt koskaan tyydyttämään minua.

Te olitte "eksyksissä niin kuin lampaat", mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo. (1. Piet. 2:25) Löysin vastauksen janooni Raamatusta. Kun opin tuntemaan minut luoneen Jeesuksen lopulta löytyi tyydytys janooni. Jumalan sana sulautui sydämeeni ilman mitään vastaan panoa. Aloin nähdä miten kaikki Raamatun yksityiskohdatkin ovat arvokkaita. Raamattua tutkiessamme ja rukoillessamme liikutuinkin usein aivan kyyneliin asti.

Pääsin pelastuksesta osalliseksi kuudentenatoista päivänä siitä, kun ensi kertaa tulin kirkkoon. Toukokuun 14. helluntaina minut kastettiin. Olin aivan pakahtua kiitollisuudesta kaikkien esirukouksista ja siunauksesta siinä yhteydessä. Haluan olla uskollinen sille armolle ja lahjalle, jonka olen lähettien ja rouva Mizutanin kautta saanut.

Lisäksi jos on Jumalan suunnitelma ja Hän haluaa minua käyttää, tahdon tulla Herran todistajaksi. Olen vakuuttunut siitä, että Jeesus on aina vierelläni Raamattua lukiessani, rukoillessani ja päivittäisessä elämässäni.

Entä sinä?

Oletko Sinä jo päässyt tuntemaan Jeesuksen, joka on kuollut ristillä sinunkin puolestasi, että saisit syntisi anteeksi ja saisit omaksesi ikuisen elämän? Ellet ole vielä, niin Herra kutsuu sinua. Usko itsesi ja elämäsi Hänen käsiinsä. Usko Jeesukseen, niin sinä pelastut!

Jos jo tunnet Jeesuksen armon, saat tästä eteenkin päin rohkeasti turvata evankeliumin sanaan ja siihen täydelliseen vanhurskauteen, jonka Jeesus on sinulle lahjoittanut. Saat myös yhdessä Hänen kanssaan jakaa evankeliumia eteenpäin. Se voi merkitä sitä, että näet uusien ihmisten tulevan Herran luo. Mutta se voi aiheuttaa myös vastustusta ja torjuntaa.